

ČETIRI BITNA PRAVILA DESET DJELA KOJA RUŠE VJEROVANJE

Imam Muhammed b. Sulejman Et-Temimi

Prva poslanica:

ČETIRI BITNA PRAVILA
"El-kava'idul-erbea"

Druga poslanica:

DESET DJELA KOJA
PONIŠTAVAJU ISLAM
"En-nevakidul-islam"

Autor knjige:

Muhammed b. Abdul-Vehhab, rhm.

Lektor:

Muhamed Hodžić, prof.

Prijevod:

Hfz. Amir Smajić, prof.

Dizajn naslovnice:

Edis Smajić

Komentar:

Hfz. Amir Smajić, prof.

Tematika:

Islamsko vjerovanje

Šerijatska recenzija:

Hajrudin Ahmetović, prof.

Izdavač:

www.iman.ba

UVOD

Zahvala pripada Allahu, dželle še'nuh, Gospodaru svih svjetova. Neka je potpuni Allahov salavat i selam na Poslanika Muhammeda, njegovu časnu porodicu i sve plemenite ashabe.

Doista, Allah, azze ve dželle, stvorio je ljude, džinne i meleke kako bi Mu bili pokorni i kako bi Ga veličali, onako kako to samo Njemu, Uzvišenom, dostoji.

Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"Džinne i ljude nisam stvorio osim zato da Mi čine ibadet."** (Prijevod značenja, Ez-Zarijat, 22)

Naprotiv, sve mimo nepokornih džinna i ljudi veliča i slavi Uzvišenog Allaha. **"Njega veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, I oni na njima; I ne postoji ništa što Ga ne veliča, ali vi ne razumijete veličanje njihovo."** (Prijevod značenja, El-Isra, 44)

Istinsko veličanje Allaha, dželle še'nuh, upućujući svaki vid ibadeta i dobročinstva samo Njemu, Veličanstvenom, je najbitniji princip i najvažniji temelj na kojem je sagrađeno ispravno islamsko vjerovanje.

Ujedno, Uzvišeni Allah nas nije ostavio da lutamo u zabludi bez upute i smjernica. Naprotiv, poslao nam je poslanike, spustio knjige i olakšao puteve spoznaje, kako niko od nas nebi imao nikakvog opravdanja za svoja loša djela.

Allah, Uzvišeni, rekao je: **"... o poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi posle poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali."** (Prijevod značenja, En-Nisa, 165)

Svaki poslanik, kojeg je Allah poslao, ljude je pozivao da veličaju i slave Allaha ispovjedajući Mu jednoću, a ujedno da se klone svega što je suprotno tome, kao mnogoboštvo, idolatrija, bezboštvo isl.

Allah, azze ve dželle, rekao je: **"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allaha obožavajte i klonite se taguta (nevjerstva)!"** (Prijevod značenja, En-Nehl, 36)

Imajući u vidu spomenuto, svaki musliman i muslimanka obavezni su detaljno spoznati islamsko vjerovanje, kako bi obožavali i robovali Allahu, dželle še'nuh, onako kako nam je On to naredio u Svojoj Plemenitoj knjizi i putem Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Kada se period poslanstva i prvih, ispravnih, generacija udaljio, neznanje rasprostranilo, zabluda povećala a većina ljudi vjeri leđa okrenulo, mnogi

bitni temelji islamskog vjerovanja postali su nejasni običnom narodu, pa čak i mnogim učenim muslimanima. Radi toga su islamski učenjaci, koji su nasljednici Allahovih poslanika i vjerovjesnika, nastojali da olakšaju i prikažu to vjerovanje običnom narodu, koji detaljno ne izučava vjerske znanosti, na pojednostavljen i pristupačan način.

Od onih koji su posvetili krajnji napor u uspostavi i širenju tog ispravnog vjerovanja, u nama blisko vrijeme, je imam, obnovitelj vjere i šejhul-islam Muhammed b. Abdul-Vehhab b. Sulejman Et-Temimi, rahimehullah. Imam Muhammed, rahimehullah, živio je u području Nedžda na Arapskom poluotoku, koji se danas nalazi u provinciji Rijad – glavnom gradu Saudijske Arabije. Na ahiret je preselio 1206 god. po H.

Pozivao je Allahu danju i noću, i javno i tajno, odazivajući se naredbi Uzvišenog: **"Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj, i s njima se na najljepši način raspravljaj!"** (Prijevod značenja, En-Nehl, 125)

Živio je u vremenu kada je većina naroda lutala po tminama džehla, kufra, širka, pokuđene i zabranjene pristrasnosti i slijepog slijeđenja. Mnogi su pripisivali Allahu druga, obožavajući i obraćajući se drugima mimo Allahu, tražeći korist i otklanjanje štete od drugih, mimo Allaha, zavjetujući se drugima mimo Allaha, a u isto vrijeme su govorili za sebe da su muslimani.

Kada je ovakvo stanje bilo na Arapskom poluotoku, možemo zamisliti kakvo je stanje bilo na drugim mjestima i do koje mjere su ljudi bili zavedeni.

Imam Muhammed b. Abdul-Vehhab, rahimehullah, odlučio je da pokuša vratiti ljude na ispravno vjerovanje, i na tom putu bio je potpomognut od strane Allaha, dželle še'nuhu, iako je naišao na mnoštvo onih koji su mu se suprostavljali dajući prednost svojim strastima nad istinom. Ali, **"... Allah je odbio osim da upotpuni svjetlo Svoje..."** (Prijevod značenja, Et-Tevbe, 32).

Na tom putu napisao je mnoga korisna djela i poslanice, od kojih su i jako kratka ali mnogo poučna, poznata, djela "ČETIRI BITNA PRAVILA" i "DESET DJELA KOJA PONIŠTAVAJU ISLAM", koja su pred nama, u kojima se autor na pojednostavljen i lagan način osvrnuo na najbitnija pitanja vezana za islamsko vjerovanje.

Prestavlja nam zadovoljstvo da ove poznate poslanice ponudimo bošnjačkom čitateljstvu, moleći Allaha, dželle še'nuh, da se svi zajedno okoristimo.

Ovo izdanje obogaćeno je i kratkim pojašnjenjem određenih pasusa kroz fusnote.

Savršenstvo je dostojanstveno samo Uzvišenom Allahu, a manjkavost je osobina čovjeka, pa onaj ko naiđe na određene manjkavosti, propuste ili greške, neka ne škrtari da na to ukaže. Ustrajavanje na greški je manjkavost a vraćanje na istinu je vrlina.

Salavat i selam donosimo na Allahovog Poslanika Muhammeda, njegovu časnu porodicu, vjerne ashabe i sve koji ih budu slijedili u dobročinstvu i bogobožnosti do Sudnjega dana.

Hfz. Amir Smajić, prof.

am.ibr.sm@gmail.com

Ramazan 1432 god. po H.

ČETIRI BITNA PRAVILA

"El-kava'idul-erbea"

U ime Allaha, Svemilosnog, Milostivog!

Imam, šejhul-islam i obnovitelj tevhida, šejh Muhammed b. Abdul-Vehhab b. Sulejman Et-Temimi, rahimehullah, rekao je:

Allaha Plemenitog, Gospodara Arša veličanstvenog, molim da bude tvoj zaštitnik na dunjaluku i na ahiretu i da te učini korisnim gdje god bio.

Molim Ga, Uzvišenog, da te učini od onih koji su zahvalni na blagodatima, strpljivi na iskušenjima i koji traže oprost nakon počinjenih grijeha. Jer, doista, te tri osobine su vodič ka istinskoj sreći.

Znaj, Allah te uputio da Mu budeš pokoran, da je pravovjernost (ar. el-hanifijje), što je vjera Ibrahima, alejhi selam, da obožavaš samo Allaha, Jedinog, iskreno Mu ispovjedajući vjeru. To je Allah, dželle še'nuh, naredio svim ljudima i radi toga ih je stvorio.

Allah, Uzvišeni, rekao je:

"Džinne i ljude nisam stvorio osim zato da Mi čine ibadet (da me obožavaju)." (Prijevod značenja, Ez-Zarijat, 22)¹

Pa kada si spoznao da te je Allah, dželle še'nuh, stvorio samo da bi Mu činio ibadet, onda moraš znati da se ibadet ne zove ibadetom osim uz ispovijedanje TEVHIDA², isto kao što se i namaz ne smatra ispravnim bez prethodne čistoće.³

¹ Allah, azze ve dželle, nije stvorio ljude zato što je potreban za njima ili iz razonode i zabave, niti ih je stvorio bez ikakve svrhe i uzalud, kako bi se naslađivali i provodili. Naprotiv, Uzvišeni Allah, dželle še'nuh, stvorio je sve ljude i džinne samo iz jednog i jedinog uzvišenog cilja, a to je da jedino Njega obožavaju i da samo Njemu robuju.

Allah, Uzvišeni, rekao je: **"Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti?"** (Prijevod značenja, El-Kijame, 36)

Prenosi se od poznatih učenjaka, Mudžahida, Šafije i drugih, da su protumačili ovaj ajet sa riječima: "Tj. misli li da će biti ostavljen bez naredbi i zabrana." ("Tefsir Ibn Kesir" 7/441)

² Pod tevhidom se misli na iskazivanje jednoće Allahu, dželle še'nuh, u svim vidovima pokornosti, tako da se ne obožava i ne veliča osim On, Uzvišeni, koji nema sudruga. Također, tevhid obuhvata i ubjeđenje da je Allah, Uzvišeni, jedini gospodar svega što postoji i da Njemu pripadaju najljepša imena i najuzvišenija svojstva i atributi.

Tevhid je iskreno veličanje Uzvišenog Allaha s ljubavlju, strahom, žudnjom, istinskim osloncem, nadom i upućivanjem dova samo Njemu, dželle še'nuh. Tevhid je početak vjere i njen kraj, unutrašnjost vjere i njena vanjšina i to je prvo i posljednje u što su pozivali svi Allahovi poslanici i vjerovjesnici.

Radi ovog tevhida, stvorena su stvorenja, poslani vjerovjesnici, spuštene knjige. Radi njega su ljudi razdvojeni na vjernike i nevjernike, sretne - koji su stanovnici Dženneta i nesretne - koji su stanovnici Vatre. Kao rezultat njegove bitnosti i vrijednosti Allah, Uzvišeni, zabranio je i

Kada se ŠIRK⁴ pomješa sa TEVHIDOM pokvari ga, isto kao što gubljenje abdesta kvari čistoću za namaz.⁵

Nakon što si spoznao da ŠIRK kvari ispravnost ibadeta, ako se pomješa s njim, upropaštava djelo i biva uzrokom da njegov počinioc vječno ostane u Vatri, onda zasigurno znaš da je to najbitnije što ti je obaveza da spoznaš.

Nadam se da će te Allah, Uzvišeni, spasiti i izbaviti iz te zapetljane mreže, koja se zove ŠIRK, a za kojeg On, dželle še'nuh, kaže: **"Allah, doista,**

svetim učinio krv, imetak i čast onoga koji ga istinski uspostavi i ostvari. Uzvišeni je zagantovao onome ko umre na tevidu ulazak u Džennet i zabranio Vatri da ga priži, što jasno upućuje na veličanstvenu korist tevhida.

³ Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **"Allah, doista, neće primiti namaz ni jednog od vas, nakon što obavi nuždu, sve dok ne uzme abdest."** Hadis su zabilježili Buhari (6954) i Muslim (225).

⁴ Pod širkom se misli na iskazivanje, upućivanje i pripisivanje onoga što je svojstveno samo Allahu, dželle še'nuh, nekom drugom mimo Njega. Primjer toga je vjerovanje u nekog drugog mimo Allaha, smatranje da postoji neko drugi ko upravlja kosmosom, u čijim rukama je dobro i zlo, sudbina, opskrba, stvaranje i rastvaranje, oživljavanje i usmrćivanje. U to ulazi i smatranje da neko, mimo Allaha, poznaje gajb – nevidljivi svijet, ono što je bilo i što će biti.

Širk je smatranje da Allah ima sudruga i da neko drugi može i zaslužuje da bude obožavan pored Njega ili s Njim. Kao da se neko drugi veliča, slavi ili moli za pomoć i otklanjanje nedaća, ili da se traži šefa'at – posredništvo i zauzimanje kod Allaha, od nekoga od stvorenja, ili pada na sedždu i ruku'u, ili zavjetuje i pokorava, nekom drugom mimo Njemu.

Onaj ko razmisli o kur'ansko-hadiskim tekstovima može zaključiti da se širk dijeli na dvije vrste:

Prva: Veliki širk, koji je prethodno definisan i za sobom povlači četiri posebnosti:

- 1.) da nikom neće biti oprošten bez pokajanja,
- 2.) da će onaj koji ga čini vječno biti u Vatri i nikad neće ući u Džennet,
- 3.) da se onom koji čini širk poništavaju sva dobra djela koja je prethodno radio,
- 4.) da veliki širk izvodi počinioca iz vjere.

Druga: Mali (manji) širk, kao djelimično uljepšavanje ibadeta radi nečijeg pogleda, pretvaranje, zaklinjanje nečim mimo Allaha, dželle še'nh, i svaki neciljani govor koji u sebi sadrži umanjavanje Allahove, azze ve dželle, veličanstvenosti, kao da kaže: "Što Allah i ti hoćete" ili "Da nije Allaha i tog nebi se spasili" i sl. Mali širk ne izvodi počinioca iz vjere ali je jedan od najvećih grijeha kod Uzvišenog Allaha, dželle še'nuh.

Širk je najveći grijeh koji se može počiniti prema Gospodaru, dželle še'nuh. Allahova Plemenita knjiga prepuna je ajeta koji ukazuju na to ali, nažalost, većina današnjih muslimana je prema tome nemarna.

Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"A onaj ko Allahu širk čini, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći."** (Prijevod značenja, El-Ma'ide, 72)

⁵ Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"A tebi, i onima prije tebe, objavljeno je: 'Ako budeš učinio širk, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš od propalih biti.'" (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 65)**

neće oprostiti da Mu se širk učini, a oprostit će sve mimo toga, kome On hoće!" (Prijevod značenja, En-Nisa, 116) - ako spoznaš **ČETIRI PRAVILA** koja je Allah, Uzvišeni, spomenuo u Svojoj knjizi.

PRVO PRAVILO

Obaveza je da znaš da su nevjernici, protiv kojih se borio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, priznavali da je Allah, Uzvišeni, onaj koji stvara, opskrbljuje i u čijim rukama je sva odredba, ali ih to ubjeđenje nije uvelo u islam.⁶

Dokaz za to su Allahove riječi:

"Upitaj: 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, ko vam je dao sluh i vid i ko vlada njima, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim'? – 'Allah!' – reći će oni -, a ti reci: 'Pa zašto Ga se onda ne bojite?'" (Prijevod značenja, Junus, 31)

DRUGO PRAVILO

Da su ti nevjernici govorili: "Mi se nismo molili kipovima niti ih dozivali osim što smo od njih tražili da nas približe Allahu i da se za nas zauzmu kod Njega."⁷

Dokaz da su od njih tražili da ih približe Allahu, dželle šehuh, su Njegove riječi:

"Iskreno ispovjedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike i govore: 'Mi ih obožavamo samo zato da bi nas što više Allahu približili' – Allah će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allah nikako neće ukazati na pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik." (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 3)

⁶ Tj. nije dovoljno da čovjek vjeruje da Allah, dželle šehuh, postoji, da je On bog, da On usmrćuje i oživljava, da On opskrbljuje i slično, da bi ušao u islam i bio musliman. Naprotiv, mora, uz to ubjeđenje, da se odaziva Allahovim, azze ve dželle, naredbama, da se kloni Njegovih zabrana i slijedi Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Najveća Allahova naredba je uspostavljanje tevhida, tj. da se samo Allah obožava, a najveća zabrana činjenje širka.

⁷ Isto tako govore i oni koji obožavaju kaburove, evlije, šejhove, turbeta i sl. u današnje vrijeme, da nas Allah, Uzvišeni, toga sačuva.

Dokaz da su od njih tražili ŠEFA'AT - ZAUZIMANJE (zagovaranje, posredništvo) su Allahove riječi:

"Oni, pored Allaha, obožavaju one koji im ne mogu nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: 'Ovo su naši zagovornici kod Allaha.'" (Prijevod značenja, Junus, 18)

A šefa'at se dijeli na dvije vrste:

Prva; Vjerski nepotvrđen i zabranjen ŠEFA'AT, a to je svaki ŠEFA'AT koji se traži od nekog drugog mimo Allaha, dželle še'nuh, a to nije u stanju ispuniti niko osim Allaha, Jedinog.⁸

Dokaz za to riječi Allaha Uzvišenog:

"O vjernici, udijelite dio od onoga čime vas Mi darujemo, prije nego što dođe Dan kada neće biti ni otkupa, ni prijateljstva, ni posredništva! – A nevjernici su pravi nepravednici." (Prijevod značenja, El-Bekare, 254)

Druga; Vjerski potvrđen i dozvoljen ŠEFA'AT, a to je svaki ŠEFA'AT koji se traži od Uzvišenog Allaha, dželle še'nuh.

Svaki šefadžija⁹ je počašćen tim zauzimanjem. A onaj za koga se on zauzima mora da bude od onih s čijim riječima i djelima je zadovoljan Allah, azze ve dželle. Također, neće se moći za njega zauzimati sve dok mu On, Uzvišeni, to ne dozvoli.

⁸ Pod spomenuto ulazi traženje šefa'ata od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, riječima: "Šefa'at ja resulellah!" ili od šejhova, evlija i drugih, što je prisutno kod velikog broja neukog naroda, koji se povode za svojim zabludjelim predvodnicima. Šefa'at je samo Allahovo, dželle še'nuh, pravo i nije ga dozvoljeno tražiti osim od Njega, Jedinog.

Allah, azze ve dželle, rekao je: **"Reci: 'Allahu pripada svaki šefa'at (zauzimanje).'" (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 44)**

I rekao je: **"I opominji Kur'anom one koji strahuju što će pred Gospodarom svojim sakupljeni biti, kad osim Njega ni zaštitnika ni zagovornika (šefadžiju) neće imati – da bi se Allaha bojali." (Prijevod značenja, El-En'am, 51)**

Što se tiče šefa'ata Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, na Sudnjem danu, to je vid počasti koju Allah, dželle še'nuh, želi da ukaže Svom odabranom robu pred ostalim stvorenjima, radi visokog stepena kojeg posjeduje kod Njega, Uzvišenog. Sam Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije u stanju da se zauzme ni za koga kod Allaha, dželle še'nuh, dok mu On to ne dozvoli i dok ne bude zadovoljan sa onim za koga se zauzima.

Onaj ko želi da zasluži šefa'at Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, neka se pokorava Allahu, Uzvišenom, i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i neka direktno moli Allaha da učini Svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, njegovim šefadžijom na Sudnjem danu.

⁹ Tj. onaj koji će se zauzimati za drugog na Sudnjem danu.

Allah, Uzvišeni, rekao je: **"Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?!"** (Prijevod značenja, El-Bekare, 255)

TREĆE PRAVILO

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada je počeo sa vjerovjesničkom misijom zatekao je ljude kako čine razne vrste ibadeta. Neki od njih su obožavali meleke, neki vjerovjesnike i dobre ljude, neki drveće i stijene, a neki Sunce i Mjesec. On, sallallahu alejhi ve sellem, objavio im je rat, borio se protiv svih njih i među njima nije pravio ikakve razlike.¹⁰

Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha:

"I borite se protiv njih dok smutnja (širk) ne iščezne i dok samo Allahova vjera ne ostane." (Prijevod značenja, El-Enfal, 39)

Dokaz da je zabranjeno obožavati Sunce i Mjesec su riječi Allaha Uzvišenog:

"Među znamenjima Njegovim su noć i dan, i Sunce i Mjesec. Ne padajte licem na tle ni pred Suncem ni pred Mjesecom, već padajte licem na tle pred Allahom, koji ih je stvorio, ako samo Njega, Jedinog, obožavate." (Prijevod značenja, Fussilet, 37)

Dokaz da je zabranjeno obožavati meleke su riječi Allaha Uzvišenog:

"I On vam ne naređuje da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani?" (Prijevod značenja, Alu Imran, 80)

Dokaz da je zabranjeno obožavati vjerovjesnike su riječi Allaha Uzvišenog:

"A kada je Allah rekao: 'O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!' – on će reći: 'Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja krijem u sebi, a ja ne znam šta Ti kriješ u Sebi; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš. Ja sam im samo govorio ono što si im Ti naredio: 'Obožavajte Allaha, i moga i svoga Gospodara!'" (Prijevod značenja, El-Ma'ide, 116-117)

¹⁰ Tj. nema razlike između onih koji obožavaju kamenje, drveće, kipove i sl. i onih koji obožavaju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, evlije, šejhove, turbeta, dobre i sl. Na sve se odnosi isti propis da su mnogobošci i da će vječno ostati u vatri, osim ako se prije smrti ne pokaju i svaki vid ibadeta usmjere samo Uzvišenom Allahu, dželle šehuh.

Dokaz da zabranjeno obožavati dobre ljude su riječi Allaha Uzvišenog:

"Oni kojima se oni mole sami traže načina kako će se što više Gospodaru svome približiti, i nadaju se milosti Njegovoj i plaše se kazne Njegove. A kazne Gospodara tvoga svako treba da se čuva."
(Prijevod značenja, El-Isra, 57)

Dokaz da je zabranjeno obožavati drveće i kamenje su riječi Allaha Uzvišenog:

"Šta kažete o Latu i Uzzau, i Menatu, trećoj najmanje cijenjenoj?"
(Prijevod značenja, En-Nedžm, 19-20)¹¹

Također, dokaz za to je i hadis Ebu Vakida El-Lejsija, radijallahu anhu, koji kaže:

Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, na Hunejn¹², a tek smo napustili kufr (nevjerovanje).

Mušrici su imali lotosovo drvo, kod kojeg su klečali i na kojeg su vješali svoje oružje¹³, koje se zvalo "Zatu-envat"¹⁴.

Dok smo išli sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, prošli smo poret lotosovog drveta, pa smo rekli: "O Allahov Poslaniče, daj da i mi imamo drvo 'Zatu-envat' kao što i mušrici imaju 'Zatu-envat'?!"

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na to je odgovorio: **"Allahu ekber - Allah je najveći! Doista su to običaji! Rekli ste, tako mi Onoga u Čijim rukama je moja duša, isto kao što su rekli Israelćani Musa'u: '... napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!' – 'Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!' – reče on."**¹⁵

¹¹ "Lat" je bila bijela stijena u Taifu na kojoj je bila isklesana kuća, a oko koje je bilo naseljeno pleme Sekif, koji su je obožavali i njome se hvalisali među drugim arapima.

"Uzza" je bilo palmino drvo između Mekke i Taifa, oko kojeg je bila uzdignuta građevina i na kojeg su bili obješeni zastori, kojeg je obožavalo pleme Kurejš.

"Menat" je bio kip u naselju Kudejd, između Mekke i Medine, kojeg su obožavala plemena Huza'a, Evs i Hazredž. Oko njega su obilazili (tevafile) i prinosili mu žrtve.

¹² "Hunejn" je dolina koja se nalazi na desetak milja istočno od Mekke.

¹³ Tj. boravili su kod njega obožavajući ga, veličajući i tražeći od njega bereket, pribavljanje koristi i otklanjanje šteta, jer su imali takvo vjerovanje. Također, na njega su vješali svoje oružje iz istih razloga.

¹⁴ Što bi u slobodnom prevodu značilo "Ono na što se nešto vješa".

¹⁵ Iako oni nisu tražili božanstvo, mimo Allaha, dželle še'huh, da ga obožavaju, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavjestio ih je da traženje berketa od drveća čini to drveće božanstvima koja se obožavaju mimo Allaha, azze ve dželle, iako ih oni sami nisu nazvali bogovima.

(Prijevod značenja, El-E'araf, 138) **Vi će te, doista, slijediti običaje onih koji su bili prije vas.**¹⁶

ČETVRTO PRAVILO

Širk kojeg čine mušrici u današnje vrijeme je veći i opasniji nego širk kojeg su činili mušrici u prvo vrijeme.

Mušrici u prvo vrijeme činili širk kada su u izobilju i blagodatima, a kada su u poteškoćama iskreno su obožavali samo Allaha, Jedinog. Dok mušrici u današnje vrijeme¹⁷ neprestano čine širk, bilo da su u lahkocama ili poteškoćama.

Dokaz za spomenuto su riječi Allaha Uzvišenog:

"Kad se u lađe ukrcaju, iskreno se mole samo Allahu, a kad ih On do kopna dovede, odjednom Mu širk čine." (Prijevod značenja, El-Ankebut, 65)

Allah, dželle še'nuh, najbolje zna i neka je salavat i selam na Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe.

Hadis jasno upućuje da je vezivanje srca za drveće, kamenje i slično, radi traženja bereketa, širk Uzvišenom Allah, dželle še'nuh.

Ako smatra da to drveće i kamenje samo od sebe daje bereket, otklanja nedaće i sl. onda je to veliki širk, koji izvodi počinioca iz vjere. Dok, ako smatra da je Allah, azze ve dželle, jedini taj koji daje bereket ali je to drveće i kamenje samo put da se dođe do Allahovog bereketa, ili da je Allah u tome upravo dao bereketa i sl. - onda je to mali širk, koji je jedan od najvećih grijeha, ali ne izvodi iz vjere.

¹⁶ Hadis su zabilježili Tirmizi (2180), Nesa'i u "Kubra" (11185), Ahmed (21897), Ibn Hibban (6702) i drugi s vjerodostojnim lancem prenosilaca.

¹⁷ Tj. oni koji obožavaju turbeta, kaburove, evlije, dobre, poslanike, meleke i dr. u današnje vrijeme.

**DESET DJELA KOJA
PONIŠTAVAJU ISLAM
"En-nevakidul-islam"**

U ime Allaha, Svemilosnog, Milostivog!

Imam, šejhul-islam i obnovitelj tevhida, šejh **Muhammed b. Abdul-Vehhab b. Sulejman Et-Temimi**, rahimehullah, rekao je:

Znaj, Allah ti se smilovao, da deset djela¹⁸ poništavaju i ruše čovjekov islam.¹⁹

PRVO DJELO

Širk u obožavanju Allaha, dželle še'nuh. Uzvišeni Allah rekao je: **"Allah, doista, neće oprostiti da Mu se širk učini, a oprostit će sve mimo toga, kome On hoće!"** (Prijevod značenja, En-Nisa, 116)

I rekao je: **"Doista će Allah, onome ko Mu učini širk, ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će biti vatra, a nasilnicima nećeš naći pomagača"** (Prijevod značenja, El-Maide, 72)

U širk spada i prinošenje žrtve nekom drugom, mimo Allahu, kao džinnu ili kaburu.²⁰

DRUGO DJELO

Onaj ko između sebe i Allaha, dželle še'nuh, uzme posrednike koje doziva, moli, od kojih traži šefa'at (zauzimanje) i na koje se oslanja - počinio je nevjerstvo po jedinstvenom mišljenju svih islamskih učenjaka.²¹

¹⁸ Djela koja izvode iz islama, u osnovi, može bit više ili manje od deset, ali se na kraju vraćaju na ova djela koja je spomenuo autor. Zato su neki učenaci spomenuli da ima četiri stotine djela koja izvode iz vjere, a neki su spomenuli devedeset, a neki manje od toga. Namjera autora je da se sva ta djela vraćaju na ovih deset djela, a Allah, dželle še'nuh, najbolje zna.

¹⁹ Poznavanje ovih djela je veoma bitno za svakog muslimana, kako bi se toga klonio i druge upozoravao od upadanja u njih. Ako musliman ne poznaje ove stvari bojat je se za njega da ga ne zadesi nešto od toga. Ove stvari su veoma opasne i bitne, zato što su to djela koja poništavaju i kvare islam jednog muslimana. Otpadništvo (ar. er-ridde) znači napuštanje i vraćanje od islama, od ar. glagola "irtedde" tj. vratiti se.

Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru – njihova djela bit će poništena na ovome i drugome svijetu. Oni će stanovnici Vatre biti i tamo će vječno ostati."** (Prijevod značenja, El-Bekare, 217)

I rekao je: **"O vjernici, oni od vas koji od vjere svoje otpadnu – pa, Allah će sigurno umjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji Njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite..."** (Prijevod značenja, El-Maide, 54)

²⁰ Onaj ko prinese žrtvu nekom drugom, mimo Allahu, azze ve dželle, želeći da mu se približi ili ostvari neku dobrobit, kao mrtvim, turbetima, kipovima, evlijama i drugim, počinio je veliki širk. Zato što je usmjerio ibadet, koji je samo Allahovo pravo, nekom drugom mimo Njemu, Uzvišenom.

TREĆE DJELO

Onaj koji ne smatra mušrike nevjernicima, ili sumnja u njihovo nevjerstvo, ili smatra da je njihova vjera ispravna - počinio je nevjerstvo.²²

ČETVRTO DJELO

Ko smatra da postoji uputa, mimo upute Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koja je bolja i potpunija od njegove upute, ili misli da je nečija presuda bolja od njegove presude, kao onaj koji daje prednost sudu taguta nad njegovim sudom - nevjernik je.²³

²¹ Ovo djelo, tj. uzimanje posrednika između roba i Allaha, potpada pod prvu vrstu, ali ga je autor posebno spomenuo i odvojio radi mnoštva onih koji u njega upadaju i zato što je prisutno kod nekih koji se pripisuju islamu i smatraju muslimanima.

Allahu, azze ve dželle, Gospodaru svih svjetova, nepotrebni su posrednici između Njega i robova, jer On sve čuje i sve podrobno vidi i dobro je upoznat o Svojim robovima i onim što rade od dobrih ili loših djela.

Uzvišeni, dželle še'nuh, rekao je: **"A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu. Odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na pravom putu."** (Prijevod značenja, El-Bekare, 186)

Pod "uzimanjem posrednika" smatra se direktno traženje šefa'ata i upućivanje dovi (molbi) Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, šejhovima, evlijama, dobrim i drugima, kao što neki govore "Šefa'at ja resulellah!" i sl., činjenje tevafa (obilazak) oko kaburova, prinošenje žrtvi turbetima i slično što rade mnoge zabludjele sekte u islamu.

Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"Iskreno ispovjedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike i govore: 'Mi ih obožavamo samo zato da bi nas što više Allahu približili' – Allah će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allah nikako neće ukazati na pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik."** (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 3)

²² Takav je nevjernik zato što utjeruje u laž Allaha, dželle še'nuh, koji je jasno pojasnio u Kur'anu da su kršćani, židovi, vatropoklonici, mušrici i drugi - nevjernici. Također, utjeruje u laž i Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji nas je obavjestio da su ti i takvi nevjernici u Allaha, dželle še'nu, i da će vječno biti u Vatri. Onaj koji smatra njihovu vjeru ispravnom je još većeg nevjerstva od prvog, zato što, u osnovi, nije spoznao značenje vjere islama.

Šejh Sulejman b. Abdullah Alu Šejh, rahimehullah, rekao je: "Ako sumnja u njihovo nevjerstvo, ili pak ne zna da su nevjernici, pojasnit će mu se da su takvi nevjernici na osnovu dokaza iz Kur'ana i sunneta. Pa ako i nakon toga posumnja, ili bude neodlučan, onda je nevjernik po konsenzusu islamskih učenjaka. Zato što je onaj koji sumnja u nevjerstvo nevjernika i sam nevjernik." (Pogledaj: "Evseku urel-iman" str. 61)

Bitno je napomenuti da se ovaj propis odnosi samo na nevjernike u čije nevjerstvo nema sumnje, kao kršćani, židovi, vatropoklonici, mušrici Mekke, keramiti, batinije i dr. Dok, onaj koji sumnja u nevjerstvo onog oko čijeg nevjerstva postoji razilaženje među islamskim učenjacima, kao ostavljač namaza, onaj ko ne sudi po Allahovom zakonu i sl., takav nije nevjernik.

²³ Nema sumnje da je uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, najbolja i najpotpunija uputa, zato što je to objava koja mu je objavljena od Uzvišenog Allaha, dželle še'nuh, iznad

sedam nebesa. **"On ne govori po hiru svome – to je samo Objava koja mu se obznanjuje."** (Prijevod značenja, En-Nedžm, 4-5) Ubjeđenje da postoji uputa koja je bolja i potpunija od upute Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, pa makar se radilo i o uputama drugih poslanika, je jasno omaložavanje Allahovih svetinja i suprostavljanje Allahu i Njegovom Poslaniku koji su jasno pojasnili da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, pečat svih poslanika i najbolji među njima, alejhim selam, i da je islam derogirao i potisnuo sve prethodne objave.

Onaj koji smatra da je nečija presuda bolja i ispravnija od Allahove presude i presude Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, je nevjernik po konsenzusu islamskih učenjaka. Isto tako i onaj koji daje prednost tagutskim, nevjerničkim, laičkim i drugim zakonima nad zakonom Gospodara svih svjetova, koji je najbolji i najpravedni sudija, dželle še'nuh.

Allah, Uzvišeni, rekao je: **"A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici."** (Prijevod značenja, El-Ma'ide, 44)

I rekao je: **"Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe pa ipak žele da im se pred tagutom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtan želi da ih u veliku zabludu navede."** (Prijevod značenja, En-Nisa, 60)

Šejhul-islam Ibn Tejmije, rahimehullah, rekao je: "Ako se vladar (sudija) pridržava vjere ali sudi bez znanja - biće od stanovnika Vatre. Ako zna ali sudi suprotno istini koju je spoznao - biće od stanovnika Vatre. A ako sudi i nepravedno i bez znanja - još preči je da bude u Vatri. Sve spomenuto se odnosi na sud određenom pojedincu. Dok, ako bi donio općeniti sud, propis u muslimanskoj vjeri, pa učinio istinu neispravnom ili neispravno istinom, sunnet novotarjom ili novotarjom sunnetom, dobro lošim ili loše dobrim, zabranio ono što je naredio Allah i Njegov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili naredio ono što je zabranio Allah i Njegov poslanik, to ima potpuno drugi propis kojeg je spustio Gospodar svih svjetova, Bog poslanika i Vladar Dana sudnjeg, kojem pripada sva zahvala na dunjaluku i ahiretu." ("Medžmu'ul-fetava" 35/388)

I rekao je: "Nema sumnje da je nevjernik onaj ko ne smatra da je obaveza suditi po onome što je Uzvišeni Allah objavio Svome poslaniku. Onaj ko kaže da je dozvoljeno da se sudi među ljudima, sa onim što on smatra da je pravda, bez slijeđenja onoga što je Allah objavio - je nevjernik. ("Minhadžu-sunne" 5/130)

Šejh Muhammed b. Ibrahim Alu Šejh, rahimehullah, rekao je: "A ono za što se kaže da je 'nevjerstvo ispod pravog nevjerstva' - 'kufr dune kufr' kada vladar ne sudi po Allahovom zakonu ali je ubjeđen da je griješan radi toga i da je Allahov zakon istina, to se odnosi na onog koji tako postupi jednom i slično. Dok onaj koji donosi i propisuje laičke zakone i druge obavezuje da po njima rade - takav je nevjernik, pa makar smatrao da je griješnik i da je Allahov zakon bolji i pravedniji. Ovo je nevjerstvo koje izvodi iz vjere." ("Medžmu'ul-fetava Ibn Ibrahim" 12/280)

Šejh Salih El-Fevzan, hafizehullah, osvrćući se na prethodni govor Alu Šejha, rekao je: Šejh, rahimehullah, napravio je razliku između pojedinačnog suda, koji se ne ponavlja, i općenitog suda (zakona), na kojeg se vraćaju ljudi u svim propisima, ili u većini propisa. Zatim je pojasnio da je ovo nevjerstvo koje izvodi iz vjere, bez izuzetaka. Zato što postupak onoga koji potisne islamski šerijat i zamijeni ga ovosvjetskim, izmišljenim, zakonima, upućuje na to da smatra te zakone boljim i korisnijim od šerijata. Nema sumnje da je ovo veliko nevjerstvo koje izvodi iz vjere i poništava tevhid." ("Akidetu-tevhid" str. 146-148)

Kod nekih islamskih učenjaka takav je veliki griješnik i izložen Allahovoj bolnoj kazni, ali nije dostigao stepen nevjerstva sve dok ne bude smatrao da je dozvoljeno suditi po drugom zakonu, mimo Allahovom.

Što se tiče onoga koji smatra da je Allahov sud jedini ispravan sud i da nije dozvoljeno suditi osim po njemu i zalaže se za njegovo uspostavljanje i primjenu, koliko je u mogućnosti, ali nije u stanju da sudi po njemu iz određenih razloga, kao strah, nemoć i slično - takav nije nevjernik, a Allah najbolje zna.

Šejhul-islam Ibn Tejmije, rahimehullah, rekao je: "Uzvišeni Allah je obavjestio na više mjesta da ne opterećuje čovjeka preko onoga što je u mogućnosti. Kao Njegove riječi: **"Gospodar naš, ne stavljaš nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti."** (Prijevod značenja, El-Bekare, 286) **"A oni koji budu vjerovali i dobra djela činili – Mi nikog ne zadužujemo mimo njegovih mogućnosti."** (Prijevod značenja, El-E'araf, 42) **"Niko nije zadužen iznad mogućnosti svojih."** (Prijevod značenja, El-Bekare, 233) **"Allah nikoga ne zadužuje više nego što mu je dao."** (Prijevod značenja, Et-Talak, 7) Naredio je bogobojaznost shodno mogućnosti kada je rekao: **"Zato se Allaha bojte koliko možete."** (Prijevod značenja, Et-Tagabun, 16) A vjernici su Ga dozvali riječima: **"Gospodar naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodar naš, ne stavljaš nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti."** (Prijevod značenja, El-Bekare, 286), pa je rekao: **"Uradio sam!"** Ovi tekstovi upućuju da osoba nije obavezna ono što nije u stanju da izvrši, za razliku od džehmija i mudžbira, i upućuju da onaj koji pogriješi ili zaboravi neće biti radi toga kažnjen, za razliku od kaderija i mu'atezila..."

Zatim dalje, u kontekstu, kaže: "Onaj do koga dođe poziv Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dok je u nevjerničkoj državi i spozna da je on Allahov Poslanik pa povjeruje u njega i u ono što mu je objavljeno i boji se Allaha onoliko koliko je u mogućnosti, kao što su uradili Nedžaši i drugi, koji nisu bili u stanju da učine hidžru u islamske predjele, niti da se pridržavaju za sve propise, zato što im je bilo zabranjeno da učine hidžru i da javno ispoljavaju svoju vjeru, niti su imali kod sebe nekog da ih podučí svim propisima - ovakav je vjernik, od stanovnika Dženneta. Kao što je bio vjernik iz faraonove porodice sa njegovim pristalicama i kao što je bila faraonova žena. Pa čak kao i iskreni Jusuf, alejhi selam, sa Egipatskim narodom koji su bili nevjernici. Nije bio u stanju da radi sva djela koja je znao od islama, jer ih je pozvao u tevhid i vjerovanje pa mu se nisu odazvali. Kao što kaže Uzvišeni na jeziku vjernika iz faraonovog naroda: **'Jusuf vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što vam je donio. A kad je on umro, vi ste rekli: 'Allah više neće poslije njega poslati poslanika!'** (Prijevod značenja, El-Mu'min, 34) Isto tako i Nedžaši, iako je bio kralj kršćanima, nisu mu se odazvali u primanju islama, osim male skupine. Zato kada je umro nije bilo nikoga da mu klanja dženazu, pa mu je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao dženazu u Medini. Obavijestio je ashabe o njegovoj smrti i rekao: **'Doista je umro jedan od vaše pobožne braće u Abesini (Etiopiji).'**"

Zatim dalje kaže: "Nije bio u mogućnosti da se pridržava mnogih od šerijatskih propisa, nije učinio hidžru, niti vodio džihad, niti obavljao hadždž, čak se prenosi da nije obavljao ni pet dnevnih namaza, niti je postio mjesec Ramazan, niti je udjeljivao zekat. Zato što bi ga to otkrilo pred njegovim narodom, a nije bio u stanju da im se suprostavi. Također, znamo, bez imalo sumnje, da nije bio u stanju da među njima sudi po Kur'anu, a Allah je naredio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, u Medini da kada mu dođu ehlu-kitabije, ne sudi među njima osim po onome što je Allah objavio i opomenuo da ga slučajno ne odvrate od nečega što je Allah objavio. Nedžaši nije bio u stanju da sudi po Kur'anu, zato što bi mu se njegov narod suprostavio. Često se desi da neko postane kadija među muslimanima i tatarima, možda i vladar, koji je pravedan i želi pravdu sprovesti, ali to nije u stanju. Naprotiv, postoje oni koji mu to zabranjuju, a Allah ne opterećuje nikoga mimo njegove mogućnosti. Omer ibnu Abdul-Aziz, rahimehullah, napadan je i ometan radi pravde koju je uspostavio. Čak se kaže da je radi toga i otrovan. Nedžaši i njemu slični su od sretnika u Džennetu, iako se nisu pridržavali od

PETO DJELO

Ko prezire nešto od onoga sa čime je došao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pa makar i radio po tome - počinio je nevjerstvo.²⁴

ŠESTO DJELO

Onaj koji se bude ismijavao i izrugivao sa nečim od vjere, sa kojom je došao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili sa nečim od Allahove nagrade i kazne, počinio je nevjerstvo.

Dokaz za to su riječi Allaha, dželle še'nuh: **"Reci: 'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate!' 'Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja.'"** (Prijevod značenja, Et-Tevbe, 65-66)²⁵

SEDMO DJELO

Bavljenje sihrom. U to spada sihri sa kojim se razdvajaju ili spajaju supružnici, čovjek i žena. Onaj ko to bude radio ili bude s time zadovoljan - počinio je nevjerstvo.

šerijatskih propisa osim onoliko koliko su bili u mogućnosti, naprotiv sudili su samo po zakonima koje su bili u stanju sprovesti. ("Medžmu'ul-fetava" 19/216-219)

Onaj koji želi da detaljnije istraži spomenutu tematiku neka se vrati na djelo "Hukmu bi gajri ma enzelellah" od šejha dr. Abdur-Rahmana El-Mahmuda, hafizehullah, koje je veoma korisno i poučno, ali za onog koji ima opće predznanje.

²⁴ Primjer toga je da prezire namaz, zekat, hadždž, post, višezenstvo, džihad i dr. Smatra da u tome nema koristi, da je to odvratno, zaostalo, poniženje i slično tome.

Allah, dželle še'nuh, rekao je: **"To će biti zato što su ono što izaziva Allahovu srdžbu slijedili, a ono čime je On zadovoljan prezirali; pa je On djela njihova poništio."** (Prijevod značenja, Muhammed, 28)

²⁵ Abdullah b. Omer, rahijallahu anhu, rekao je: "Neki čovjek je u vrijeme pohoda na Tebuk, na jednom od skupova, rekao: 'Nismo vidjeli slične ljude ovim našim učenjacima, punijih stomaka, lažljivijih jezika i strašljivijih u borbi!' - misleći na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove ashabe. Na to mu je rekao jedan od ljudi: 'Slagao si! Ti si uistinu licemjer. Doista ću o tome obavjestiti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.' Pa je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o tome bio obavješten i objava je bila spuštena radi toga."

Ibn Omer, radijallahu anhu, zatim je rekao: "Ja sam lično vidio tog čovjeka kako se drži za kolan deve Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dok su njegove noge udarale od kamenje i ponavlja riječi: 'O Allahov Poslaniče, mi smo se, doista, samo igrali i zabavljali!'", a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je na to samo odgovarao: **"Reci: 'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate!'"**

Hadis su zabilježili Ibn Džerir (14/333), Ibn Ebi Hatim (7/313) i drugi s dobrim lancem prenosilaca.

Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: **"A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: 'Mi smo samo iskušenje, i ti ne budi nevjernik!'"** (Prijevod značenja, El-Bekare, 102)²⁶

OSMO DJELO

Potpomaganje i podržavanje mušrika protiv muslimana, a dokaz za to su riječi Allaha, Uzvišenog: **"A onaj, među vama, koji ih za zaštitnike (međusobne pomagače) prihvati je od njih; Allah uistinu neće ukazati na pravi put narodu nepravednom."** (Prijevod značenja, El-Maide, 51)²⁷

²⁶ Sihr je svaki tajni i nepoznati vid lječenja ili izazivanja bolesti putem izučavanja, čaranja, zapisa, trava i sl. što koristi sihirbaz kako bi na tajnovit način pomogao ili audio određenoj osobi. Također, u sihr ulazi i svaki vid magije koja izokreće stvarnost u očima ljudi.

Sihirbaz je onaj koji se bavi sihrom i pravi ga putem saradnje sa šejtanima i pokvarenim džinima, koji mu se pokoravaju i pomažu, ali za uzvrat od njega traže da čini neka odvratna i Allahu mrska djela; kao činjenje sedžde šejtanima, ili bacanje Mushafa u izmet, ili psovanje Allaha, azze ve dželle, i sl.

Svaki vid bavljenja sihrom, bilo da ga čini, ili podučava, ili da je zadovoljan njime, je jasno nevjerstvo u Uzvišenog Allaha, dželle dželaluh, i očito otpadništvo od vjere islama, kao što se da zaključiti iz spomenutog ajeta.

Isti propis važi i za sve vrste gatarara, vračara, proricatelja sudbine i njima sličnih, koji putem džina, šejtana, zvijezda i određenih prirodnih pojava obavještavaju o budućnosti, sudbini, izgubljenim stvarima i sl.

Allah, azze ve dželle, rekao je: **"Reci: 'Niko, osim Allah, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi'; i oni ne znaju kada će oživljeni biti."** (Prijevod značenja, En-Neml, 65)

²⁷ Ibn Džerir Et-Taberi, rahimehullah, komentarišući ovaj ajet rekao je: "Onaj koji ih za zaštitnike uzme i pomogne ih protiv vjernika takav je sljedbenik njihove vjere..." ("Tefsiru Ibnu Džerir" 10/400)

Ibn Hazm, rahimehullah, rekao je: "Ispravno je da je značenje riječi Uzvišenog Allaha **"A onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati on je njihov"** upravo ono na što u vanštini upućuju, da je on nevjernik kao i ostali nevjernici. Ovo je istina po pitanju koje se ne razilaze dva muslimana." ("Muhalla" 11/138)

Kurtubi, rahimehullah, rekao je: "U ovom ajetu Allah, dželle še'nuh, pojasnio je da je stanje onoga koji to radi isto kao i njihovo stanje. To za sobom povlači da je zabranjeno muslimanu da naslijeđuje imetak murteda (otpadnika)..." ("Ahkamul-Kur'an" 6/217)

Ibnul-Kajjim, rahimehullah, rekao je: "Uzvišeni Allah je presudio, a niko bolje ne sudi od Njega, da je onaj, koji uzme kršćane i židove za međusobne zaštitnike, od njih. **"A onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati on je njihov"** Ako je onaj koji ih uzme za međusobne potpomagače i zaštitnike od njih po tekstu Kur'ana onda ima i isti propis kao i oni." ("Ahkamu ehli zimme" 1/195)

Šejh Abdul-Aziz b. Baz, rahimehullah, rekao je: "Islamski učenjaci su složni da onaj koji pomogne nevjernike, od ehlu-kitabija i drugih nevjernika, protiv muslimana, bilo kojom vrstom pomoći i na bilo koji način, da je postao nevjernik kao i oni." ("Fetava Ibn Baz" 1/269)

Šejh Abdul-Aziz Er-Radžihi, hafizehullah, rekao je: "Potpomaganje nevjernika i ljubav prema njima je riddet (otpadništvo) od islama i nevjerstvo po tekstu Kur'ana." ("Tebisirul-enam bi šerhi nevakidil-islam" str. 53)

Šejh Sulejman el-Ulvan, hafizehullah, rekao je: "Znaj, da se pomaganje nevjernika ogleda u svemu s čime se potpomažu i ojačavaju u borbi protiv muslimana bilo materijalno ili brojčano." ("Tibjan šerhu nevakidil-islam" str. 60)

Šejh Abdul-Aziz Et-Tarifi, hafizehullah, rekao je: "Ni jedan musliman nema nikakvog opravdanja ako uzme nevjernike za međusobne zaštitnike i pomaže ih protiv muslimana. Korist (masleha) tevhide je najveća korist koja je potrebna ummetu, a šteta (mefseada) širka je najveća šteta od koje je obaveza sačuvati ummet. Nije dozvoljeno potpomagati nevjernike protiv muslimana radi neke dunjalučke koristi kao čuvanje imetka, vlasti i pozicije, pa čak i čuvanje vlastitog života, zato što je poznato da je pomaganje nevjernika protiv muslimana nevjerstvo i otpadništvo od vjere." ("I'alam bi tevdihi nevakidil-islam" str. 58) (Po ovom pitanju postoji i drugo mišljenje kod nekih islamskih učenjaka)

Bitno je napomenuti na razliku između pomaganja nevjernika koji su u ratu protiv muslimana i potpomaganja od strane skupine muslimana sa nevjernicima protiv drugih muslimana sa kojima su u ratu.

Ibn Hazm, rahimehullah, rekao je: "Što se tiče onih muslimana, koje je strast navela, pa su se potpomogli sa mušricima u borbi protiv muslimana, sa kojima se razilaze - ako su oni (muslimani) predvodnici i jači a nevjernici samo u njihovoj pratnji kao ispomoć, takvi su otišli u propast i krajnju granicu nepokornosti, ali nisu radi toga postali nevjernici. Zato što ništa u Kur'anu i konsenzusu islamskih učenjaka ne upućuje da je to nevjerstvo. Ako ako su nevjernici predvodnici i glavni u borbi onda su time počinili nevjerstvo, kao što smo spomenuli. Ako su iste jačine i niko od dvije skupine nije predvodnik ne vidim da su time postali nevjernici a Allah najbolje zna." ("Muhalla" 11/200-201)

DEVETO DJELO

Onaj ko bude ubijeđen da je dozvoljeno nekome od ljudi izlaziti iz šerijata koji je objavljen Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je bilo dozvoljeno Hidru da izađe iz šerijata Musa'a, alejhi selam, takav je počinio nevjerstvo.²⁸

DESETO DJELO

Okretanje od Allahove vjere, ne učeci je niti radeći po njoj, a dokaz za to su riječi Allaha, Uzvišenog: **"A ima li nepravednijeg od onoga koji, opomenut riječima Gospodara svoga, njima leđa okrene? Mi ćemo, zaista, kazniti zlikovce!"** (Prijevod značenja, Es-Sedžde, 22)²⁹

Nema razlike u svim ovim djelima između onoga ko to radi iz šale, namjerno i ozbiljno, ili iz straha, osim onaj ko je na to prisiljen.³⁰

Sva spomenuta djela su veoma opasna i često se u njih upada, tako da je obaveza na muslimanu da ih se pripazi i boji za sebe od upadanja u neka od njih.³¹

²⁸ Kao oni koji smatraju da su kršćani, židovi i svi ljudi dobre volje, vjernici i da će ući u Džennet. Također, kao i oni koji smatraju da je određenim šejhovima i evlijama dozvoljeno da ne slijede Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i da sami od sebe propisuju propise i ibadete.

Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **"Svi od mog ummeta će ući u Džennet osim oni koji odbiju!"** Bi rečeno: "A ko će to odbiti o Allahov poslaniče?" Reče: **"Ko mi se bude pokoravao ući će u Džennet, a ko mi se ne pokori taj je odbio!"** Hadis je zabilježio Buhari (7851).

²⁹ Misli se na nemarnost i nezainteresovanost za djelima bez kojih čovjek ne može biti musliman i neizučavanje temeljnih stvari vezanih za osnove vjere, što upućuje da mu vjera i njeni propisi nisu bitni i da im ne pridaje pažnje.

Na spomenuti propis se ne odnose muslimani koji su ne poznaju detalje vezane za šerijatske propise, jer nije obaveza svakom muslimanu da bude učenjak.

³⁰ Allah, dželle šehnuh, rekao je: **"Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao, - osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri -, čeka Allahova kazna."** (Prijevod značenja, En-Nehl, 106)

Onome ko je prisiljen na nevjestvo, dozvoljeno je da se toga spasi riječima i djelima, ako mu je srce čvrsto i sigurno u vjeri. Ovo je ispravno mišljenje, za razliku od onih koji kažu da je to dozvoljeno samo riječima, jer je to suprotno značenju na kojeg upućuje vanjšina ajeta, a Allah najbolje zna.

³¹ **Napomena:** Prevodom ove poslanice se ne žele podržati oni koji su pitanje tekfira shvatili na sektački način, koji proglašavaju muslimane nevjernicima bez ispunjavanja svih uslova i otklanjanja svih prepreka i koji su na razne načine pogazili svetost islamskih učenjaka današnjice, htjeli priznati ili ne.

Također, smatramo neispravnim put i onih koji pitanje tekfira u potpunosti zanemaruju i ne uzimaju ga u razmatranje, smatrajući to nebitnim pitanjem, ili uzrokom podjele muslimana i sl.

Utječemo se Allahu od uzroka Njegove srdžbe i Njegove bolne kazne.

Neka je Allahov mir i spas na Njegovo najodabranije stvorenje Muhammeda, njegovu časnu porodicu i na ashabe.

Slijedimo i podržavamo umjerenu stazu, stazu učenjaka ehli-sunneta, koji smatraju pitanje tekfira bitnim i važnim pitanjem, koje nikako ne treba zanemariti ili mu umanjiti bitnost. Ali spuštanje tog propisa, na mase ili pojedince, je dozvoljeno tek nakon nakon što se za to ispune uslovi i otklone prepreke, koje su za to postavili islamski učenjaci, uz detaljno i podrobno izučavanje tog pitanja iz ehli-sunetske literature i pred povjerljivim islamskim učenjacima. Ti uslovi i prepreke se razlikuju shodno vrsti djela i stanju onog koji čini to djelo nevjerstva i detaljno su pojašnjeni u literaturi koja se bavi spomenutom tematikom.

Svaki musliman obavezan je smatrati djelo nevjerstva nevjerstvom, dok proglašavanje dotične osobe nevjernikom nije dozvoljeno osim sa jasnim znanjem, pogotovo kada je riječ o djelima po pitanju kojih se razilaze islamski učenjaci, dali su nevjerstvo ili ne, ili se razilaze o određenim detaljima vezanim za to djelo nevjerstva.

Poznati alim Sulejman b. Nasir el-'Ulvan, hafizehullah, rekao je: "Neka se zna, da musliman može reći ili počiniti djelo, na koje Kur'an, sunnet i konsenzus učenjaka prvih generacija upućuju da je od djela nevjerstva i da je odmetništvo od islama, ali islamski učenjaci nisu smatrali usko povezanim ubjeđenje da je dotično djelo nevjerstvo i proglašavanje osobe koja ga čini nevjernikom.

Neće se svaka osoba koja počini djelo nevjerstva proglasiti nevjernikom, jer određeni govor ili djelo mogu biti nevjerstvo ali se neće reći da je onaj koji to kaže ili uradi nevjernik dok se ne ispune uslovi i otklone zapreke.

Može se desiti da je čovjek tek ušao u islam i da radi djelo nevjerstva a nije sa time upoznat, pa kada mu se pojasni odmah se povraća. Može se desiti da nešto negira iz pogrešnog shvatanja i tumačenja i sl. od prepreka pri proglašavanju nekoga nevjernikom.

Ovo je veliki temelj i pravilo kome je obaveza posvetiti pažnju i ispravno ga shvatiti, zato što tekfir nije pravo stvorenja, da proglašava nevjernikom ko koga hoće iz svojih strasti. Obaveza je u tome vratiti se Kur'anu i sunnetu, po shvatanju prvih i ispravnih generacija ovog ummeta.

Onaj koga su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, proglasili nevjernikom i nad njim je uspostavljen dokaz - takav je nevjernik, a suprotno - ne."

I rekao je, hafizehullah: "Ukratko, pravac ispravnih učenjaka je pravljenje razlike između smatranja određenog djela nevjerstvom i proglašavanja onoga koji radi to djelo nevjernikom.

Isti slučaj je i sa proglašavanjem nekoga novotarom. Postoji razlika između smatranja djela novotarijom i smatranja onoga koji radi dotično djelo novotarom. Ne biva svako ko uradi neku novotariju novotarom.

Onaj ko detaljno pogleda i razmisli o stanju prvih, ispravnih, generacija ovog ummeta jasna mu je istinitost i ispravnost ovog stava i vidiće da je ovo, što smo spomenuli, upravo njihov pravac i put. Jasno će mu biti da je pravda, odbrana istine i žudnja za uputom ljudi, koja se pri njima nalazila, bila uzrokom da ih Allah počasti korisnim znanjem i dobrim djelima.

Obaveza na svim ljudima je da im namjera bude prenošenje istine i uklanjanje neistine, sa pravednošću i umjerenošću, kako bi kompletna vjera pripala samo Allahu i neka je zahvala Gospodaru svih svjetova." ("Tibjan šerhu nevakidil-islam" 75-76)